Сесія Верховної Ради Української РСР

В Києві 4 липня відкрилася сьома сесія Верховної Ради Української РСР п'ятого скликання.

Сесійний зал Верховної Ради УРСР заповнили депутати, численні гості — передовики промислових підприємств і будов, діячі науки і культури, партійні і радянські працівники, журналісти.

Присутні оплесками зустрічають появу в урядових ложах керівників Комуністичної партії і Уряду України, членів Президії Верховної Ради, міністрів Української РСР.

Депутати і гості вставанням вшанували пам'ять померлого визначного партійного і державного діяча Української РСР, члена ЦК КПРС, члена Президії ЦК КП України, депутата Верховних Рад СРСР і УРСР, секретаря ЦК КП України **Гайового** Антона Івановича.

З доповіддю Мандатної комісії виступив депутат **І. І. Вівдиченко.** Він доповів про результати перевірки повноважень новообраних депутатів замість вибулих.

Верховна Рада затвердила доповідь Мандатної комісії про обрання депутатів по п'яти виборчих округах замість вибулих і визнала повноваження новообраних депутатів.

Сесія прийняла такий порядок денний:

1. Про хід виконання закону про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в Українській РСР.
2. Про стан і заходи по дальшому поліпшенню шляхового будівництва в Українській РСР.
3. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.
4. Вибори Верховного Суду Української РСР.

По першому питанню сесія заслухала доповіді міністра освіти УРСР **А. Г. Бондар,** міністра вищої і середньої спеціальної освіти УРСР депутата **Ю. М. Даденкова** та начальника Головного управління професійно-технічної освіти при Раді Міністрів УРСР **Д. Т. Іщенка.**

Комуністична партія, Радянський уряд, підкреслювали доповідачі, завжди приділяють величезну увагу справі народної освіти. За останні три роки — після прийняття Закону «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в Українській РСР»— в республіці успішно запроваджується нова система народної освіти на основі марксистсько - ленінського принципу поєднання навчання з працею, з виробництвом. Тепер на Україні налічується 40.564 різних типів загальноосвітніх шкіл. В них навчається понад 7 млн. 300 тис. учнів і працює 423,9 тис. учителів. Закінчено перетворення семирічних шкіл у восьмирічні, завершується реорганізація десятирічних шкіл у середні одинадцятирічні з виробничим навчанням. В школах робітничої і сільської молоді навчається нині 835,8 тис. чоловік. Шкіл-інтернатів налічується 477 з контингентом учнів в них 168,8 тисячі.

Великих успіхів досягнуто в розвитку вищої і середньої спеціальної освіти на Україні. Кількість спеціалістів з вищою і середньою спеціальною освітою, які працюють тепер в народному господарстві республіки, становить 1 млн. 794 тисячі. Надалі кількість студентів у вузах УРСР зростатиме щороку в середньому на 55 тис. чоловік і досягне на кінець семирічки 665 тис. чоловік, а контингент учнів у середніх спеціальних учбових закладах досягне 635 тис. чоловік. Без відриву від виробництва у вузах і технікумах по вечірній і заочній системі навчається 479 тис. чоловік.

В учбових закладах системи професійно-технічної освіти за останні три роки підготовлено 377 тис. кваліфікованих робітників. Тепер в училищах навчається понад 208 тис. чоловік. Щоб робітники і колгоспники мали можливість одержувати професійно-технічну і загальну освіту без відриву від виробництва в республіці відкриваються вечірні (змінні) відділення при денних професійно-технічних училищах. Встановлено нові профелі підготовки механізаторів з продовженими строками навчання.

З співдоповіддю Комісії по освіті і культурі Верховної Ради УРСР виступив депутат **Г. Г. Шевель.** Комісія, сказав він, проаналізувала стан виконання Закону про школу в республіці і з великим задоволенням може відзначити, що за цей час трудящі України, Ради депутатів, працівники народної освіти, вищої школи і системи профтехосвіти провели під керівництвом партійних організацій значну роботу по виконанню Закону про перебудову роботи школи.

Виступаючи в обговоренні першого питання порядку денного сесії, народні обранці говорили про досягнуті успіхи в народній освіті, викривали недоліки, які ще мають місце в роботі по перетворенню в життя Закону про школу, вносили ділові пропозиції, спрямовані на дальше вдосконалення системи народної освіти, зміцнення навчально-виробничої бази шкіл та вузів республіки.

За дорученням доповідачів з заключним словом виступила міністр освіти УРСР **А. Г. Бондар.**

Верховна Рада Української РСР одноголосно прийняла Постанову «Про хід виконання Закону про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в Українській РСР».

Сесія продовжує свою роботу.

(РАТАУ).

Знайомтеся, Катя Стояновська. Трудовий стаж комсомолки невеликий — всього три роки. Але за цей час вона стала визнаною дояркою. Річне зобов'язання дівчини — одержати по 2.500 кілограмів молока від кожної корови своєї групи. Є всі можливості дотримати слова, і Катя старанно доглядає своїх підопічних. Тепер щодобовий надій на корову становить по 13 літрів молока.

На знімку: доярка колгоспу імені Котовського Новогеоргіївського району Катерина СТОЯНОВСЬКА.

Фото А. ШУЛІМОВА.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI № 81 (588) | П'ятниця, 6 липня 1962 р. | Ціна 2 коп.

Доярка артілі імені Котовського Ульяновського району Марія Денисюк за перше півріччя надоїла по 2150 літрів молока від кожної фуражної корови.

По 2077 літрів молока від кожної фуражної корови за 6 місяців має на своєму рахунку молода доярка артілі «Росія» Катя Сопільняк з цього ж району.

МОЛОДІ ТВАРИННИКИ!

Рівняйтеся на кращих доярок області.

Розпочалося друге півріччя!

Пам'ятайте, що ви перебуваєте на передньому краї боротьби за створення достатку молока.

Зробимо все, щоб з честю виконати взяті на себе соціалістичні зобов'язання!

У ВЕЛИКОАНДРУСІВСЬКИХ ДОЯРОК

НАД посивілими від роси отавами в низинах рано-вранці струмує тремтливий відпар. За ніч вітер трохи розігнав клочкуваті свинцеві хмари. Досвітня зоря цвіла і переливалась різними барвами, віщуючи погожий літній день.

Звивистий шлях у балку петляє поміж яруг, високостеблої свидової пшениці, смарагдового розливу кукурудзяних масивів. Оддалік з ранньої весни і до пізньої осені розташовано в степу літній табір великоандрусівської артілі імені Леніна. Тваринам привільно на природних сіножатях, у лісі під тінявим віттям розкішних дерев.

...В цей день пастухи підняли стадо на зорі.

— На вчорашній загін поведемо? — запитав один з них завідуючого фермою Михайла Даниловича Шуліку.

Той на якусь мить замислився.

— Ні. Сьогодні переходьте на іншу ділянку. На старій після вчорашнього дощу нехай трава відросте.

Після нічного відпочинку корови йшли трохи поспіхом. Пастухи вже знають, як погано для надоїв, коли тварини зморяться — вони втрачають апетит і випасання зводиться нанівець. Тому один з них наздоганяє передню групу корів, стримує їх ходу, направляє стадо на відведену ділянку.

Сонце почало шпарко пригрівати. Худоба направилась у низину — до соковитої вологої трави, приємної прохолоди і водопою. А тут вже чекали на них доярки, що приїхали автомашиною з села. Вони швидко розвантажують сріблясті бідони, миють дійниці, одягають халати.

Починається ранкове доїння. Ось біля однієї з первісток порається Антоніна Никонівна Огар. Це — досвідчений майстер своєї справи. До двох десятків років працює вона на фермі, рік у рік добивається чи не найвищих надоїв у колгоспі. Присівши на стілець, Антоніна Никонівна вправно вимила набухле вим'я своєї підопічної, ретельно витерла його, обережно промасажувала дійки, і перші цівки пінистого молока з дзенькотом вдарилися об стінки дійниці. Через декілька хвилин Антоніна вже зливала молоко у бідон, а завідуючий фермою ледве встигав робити записи у зошиті.

— Антоніна, мабуть, і в цьому році випередить інших, — ніби між іншим говорить він. — Взялася вона по дві з половиною тисячі літрів одержати. А щодоби, особливо тепер, у табірний період, кожна корова дає в середньому по 10—12 і більше літрів.

Сама по собі заходить мова про молодих доярок — комсомолок Ларису Чернікову та Ольгу Петрову. Про них Михайло Данилович говорить теж з особливою шанобливістю. Порівняно недавно працюють вони на фермі, а вже зарекомендували себе з найкращого боку — на таких метких та беручких до діла дівчат покластися можна: не підведуть. Від своїх корів вони, як-не-як, а вже по 10—12 літрів щодоби одержують.

Такі надої обумовлені ще й правильною організацією табірного утримання тварин. Вивели їх сюди з зимових приміщень десь в середині травня. Соковита паша, свіже повітря у поєднанні з хорошим доглядом відразу позначились на продуктивності стада. Якщо в першій декаді травня по фермі було надоєно 8974 літри молока, а в другій 11740, то в третій десятиденці крива надоїв піднялася до 12753 літрів.

В колгоспі турбуються не тільки про підвищення надоїв, а й про створення високопродуктивного стада в майбутньому. Літній табірний період — благодатна пора вирощування міцного здорового молодняка. Для телят тут же, на узліссі, впорядкована простора під навісом огорожа. Крім випасання, молодняк за раціоном одержує додаткові корми: обезжирене молоко, люцерну і по 200 грамів висівок. До 20-денного віку телята одержують також цільне молоко. І якщо майбутні первістки сьогодні добре йдуть у ріст, міцніють, швидко набирають у вазі, то в цьому безумовна заслуга досвідчених телятниць Настасії Ткач і Векли Дмитренко. Все вміння і досвід вкладають вони в доручену справу.

Хороший, правильний курс на підвищення продуктивності молочного стада взяли великоандрусівці. Керівники артілі на чолі з головою правління С. І. Бурлакою тепер предметно почали турбуватися про те, щоб на фермі була не тільки певна кількість поголів'я тварин, а щоб це були, перш за все, високопродуктивні, удійні корови. З сусідніх районів області артіль імені Леніна закупила групу тварин червоностепової породи, яка стає ядром молочного стада. Запроваджене штучне осіменіння тварин, в результаті чого до мінімуму зведена їх яловість.

Думки працівників ферми зайняті завтрашнім днем. Вони прагнуть, щоб і від їх праці вагомішою ставала чаша комуністичного достатку.

Б. ЧАМЛАЙ,
В. СТЕПАНОВ.
Новогеоргіївський район.

Давайте позмагаємось

НА ПОЧАТКУ травня в нашій бригаді відібрали на відгодівлю 60 бичків минулого року народження. Доглядати їх взялись комсомольці. Одну з груп — 30 голів набрав і я. Зоотехнік І. Коноваленко давала нам ділові поради щодо догляду за молодняком.

— Щодобовий приріст кожного теляти повинен бути не менше 700 грамів, як і зобов'язалися. Так що, хлопці попрацювати буде над чим, — сказала вона.

Думав я над цим зобов'язанням і вирішив: мале воно для комсомольця. Потрібно щодоби добиватися приросту 1000 грамів, а то й більше.

Працював добре. Вставав рано-вранці, а йшов додому, коли вже сонце ховалося за обрій. Праця моя дала хороші наслідки: щодобовий приріст кожної голови 1005 грамів.

Тепер хочу звернутися до всіх тваринників: давайте змагатися між собою, добиватися ще кращих результатів, давайте поділимося своїм досвідом. Будемо вчитися один у одного.

В. МИРОНОВ.
Колгосп «Україна» Добровеличківського району.

Які порядки, такі й наслідки

— У моїй групі молока на 5 кілограмів менше, ніж учора, — говорить одна з доярок.

— Менше і в мене, — в тон першій відзивається друга.

Такі розмови часто можна почути в літньому таборі тваринницької ферми четвертої бригади колгоспу «Україна».

Ферма бригади займає останнє місце по надоях молока на корову в колгоспі. В чому ж причина цього відставання? Може в другій або першій бригаді умови сприятливіші чи корови кращі? Ні те, ні інше. Причини коріняться в тому, що в четвертій бригаді неправильно організовано догляд за худобою, розхитана трудова дисципліна.

Візьмемо для прикладу такий факт. Розпорядок дня завідуючий фермою т. Вінниченко склав умоглядно. В шість годин ранку доярки починають доїти корів і кінчають десь о восьмій. А в 5 годин вечора корови вже в літньому таборі. Можна було б миритись з таким розпорядком тоді, коли корови паслись вночі. Але це тривало недовго — немає пастухів. Організувати підгодівлю тварин вночі ніяк, для цього в бригаді за словами т. Вінниченка, не залишилось людей, які б підвозили корм.

На тваринницькій фермі працює переважно молодь. Дівчата старанні, енергійні. Та їх ініціатива не завжди знаходить підтримку у завідуючого фермою т. Вінниченка. В робочий час його нерідко можна бачити напідпитку. І саме тоді він дає суперечливі розпорядження. Так було і 19 червня, коли т. Вінниченко саме в обідню перерву наказав вичищати загони, куди пастухи приганяли худобу. В результаті цього бички змішались з телицями. Довелося знову групувати їх.

Дивує, що правління колгоспу «Україна» добре знає про непорядки на бригадній фермі, але чомусь мовчить.

В. ГАРНАЖЕНКО.
Колгосп «Україна» Компаніївського району.

З телеграфної стрічки

Визнання молодої республіки

ПЕРЕМОГУ героїчного алжірського народу і утворення незалежної Алжірської Республіки з великим задоволенням сприйняла вся світова громадськість. Багато країн визнали незалежну Алжірську Республіку. В їх числі — США, Англія, Китайська Народна Республіка, Італія, НДР, Данія, Норвегія, Федеративна Республіка Німеччини, Малі, Голландія, Японія, Бразілія та інші. Ряд країн раніше визнав де-юре або де-факто тимчасовий уряд Алжірської Республіки. Радянський Союз визнав його де-юре 19 березня після того, як було укладено угоди з Францією про припинення воєнних дій і про незалежність Алжіру.

Гуртом по комунізму

ЦЕ ЦІКАВИТЬ І ХВИЛЮЄ КОЖНОГО

ГОВОРЯТЬ, комунізм — це світле майбутнє. Це наш завтрашній день. Але яким буде життя в новому суспільстві, якими будуть взаємовідносини людей?

Сьогодні ми живемо ще в країні соціалізму. Працюємо. І кожний одержує за відпрацьований час, за виконану роботу. За одержану плату купуємо все необхідне. Ось сьогодні ви одержали гроші і придбали шерстяний чи крепдешиновий відріз на плаття, а ще згодом мрієте зібрати якусь там суму і придбати радіолу чи телевізор.

Або ще приклад. Багато працівників сільського господарства, трудівників колгоспних ланів живуть у власних будинках, мають красиві фруктові садки, виноградники. Живе, господарює, доглядає кожну деревину, кожний кущик. Одержує добрий урожай. Все це використовується для власних потреб. А в майбутньому: робитиме це все власник, а використовувати будуть всі? Одержую я, наприклад, в свою сім'ю районну газету, обласну молодіжну, республіканську, центральну і два журнали «Зміна» і «Радянська жінка» (це вдвох з сестрою). За це, звичайно, платимо гроші з власної кишені. А тоді як будемо одержувати?

Уявимо, що ми вже живемо при комуністичному суспільстві. Працюємо, ходимо до їдальні, в магазини по спеціальних квитках чи талончиках. І ось трапилось нещастя: у вас захворіла мати чи дитина, ви не могли вийти на роботу, то в цей день ви залишитесь не ївши, адже ви не працювали. Так? Чи я помиляюсь в своїх судженнях? Можливо, це буде якось інакше. Як саме?

Або задумали ми поїхати в Москву, Київ чи десь ще до рідні. Зараз ми зібрали декілька сотень карбованців і ну в подорож. А при комуністичному суспільстві як буде?

Говорять, при комунізмі люди будуть всі рівні, тобто не буде тих, хто житиме краще і одягатиметься модніше, адже в теперішній час люди різні. І тут виникає знову питання.

Ви добре працюєте, одержуєте хорошу зарплату, маєте змогу краще харчуватися, одягтися, а от інший ходить без діла і ні до чого не прагне. Він також одержуватиме одяг і все необхідне нарівні з вами?

Зараз є багато домогосподарок, молодих, здорових жінок, які ніде не працюють, а стежать, щоб десь постояти в черзі, схопити щось дешевеньке, красиве. А тоді як житимуть вони? Адже в Програмі КПРС ясно сказано: «Хто не працює, той не їсть».

Отже, як бути з такими питаннями, що зараз хвилюють багатьох з нас? Адже грошей не буде тоді у людей.

Дорога редакція!

Допоможи нам з'ясувати, яким буде життя при комунізмі.

Валентина МІРОШНИЧЕНКО.

Колгосп «Комінтерн» Бобринецького району.

РЕДАКЦІЯ газети звернулась до викладача Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Б. Дратвера з проханням відповісти на питання, які цікавлять В. Мірошниченко та її подруг.

ВИ, ВАЛЕНТИНО, піднімаєте не позбавлені інтересу важливі питання. Дійсно, вони цікавлять і хвилюють нашу молодь. Юнаки і дівчата, які практично зводять світлу будову комунізму, бажають знати, яке суспільство виросте в результаті їх зусиль, прагнуть глибше вникнути і засвоїти ті положення, які висунуті в Програмі КПРС, в матеріалах XXII з'їзду партії.

Я охоче відповім на запитання, які цікавлять вас, Валентино, і ваших подруг. Але перш, ніж приступити до безпосередньої відповіді на них, доцільно буде висвітлити деякі головні положення марксистсько-ленінського вчення про комунізм. Зокрема, слід познайомитись з основним принципом комунізму: від кожного за здібностями — кожному по потребах, з питаннями трудового виховання, формування комуністичних суспільних відносин, з закономірностями переростання соціалістичної праці в комуністичну.

Отже, сьогодні ми поговоримо про те, що нам належить зробити, щоб побудувати світле суспільство майбутнього.

АВТОР.

1. КОМУНІЗМ І ПРАЦЯ — НЕВІДДІЛЬНІ

КОЖНОМУ зрозуміло: для того, щоб люди жили, продовжували свій рід, займались політикою, мистецтвом, науками і т. д., вони повинні, перш за все, задовольняти свої безпосередні життєві потреби, тобто мати житло, їжу, одяг, паливо та інші матеріальні блага. Природа не може дати все це в готовому вигляді. Майже все, що потрібно для задоволення людських потреб, створюється працею людей.

Виникнення людини, розвиток її з тварини в розумово розвинену істоту обумовлені працею. В процесі праці у людини розширилося коло сприймання, її трудові дії стають більш свідомими. В труді зміцнюється здоров'я, розкривається краса і сила людська, виховуються всі хороші і цінні якості людей. Праця, як справедливо підкреслював французький письменник-комуніст Ромен Роллан, — «это единственный титул истинного благородства. Это мощь и радость человека-творца».

Протягом тисячоліть панування експлуататорів праця була тяжким і підневільним обов'язком для більшості населення. Трудящі маси, які створюють всі блага життя, всі матеріальні й духовні цінності, приречені при експлуататорському ладі на нужду і горе. На кістках, на крові народній будують капіталісти палаци, канали, залізниці.

Лише соціалістична революція створює необхідні передумови для торжества вільної і радісної праці. Вона докорінно змінює і характер праці, а також погляди і відношення до неї.

Якісні зміни характеру праці докорінно змінили і становище трудящих мас. Не майновий ценз, не походження, а лише праця і особисті здібності визначають місце кожного громадянина у радянському суспільстві. Прикладом цього може служити життя нашого знатного земляка Олександра Васильовича Гіталова. Син селянина-бідняка, в минулому і сам бідняк, завдяки сумлінній і самовідданій праці користується всенародною пошаною і повагою. Він — двічі Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР. Про О. В. Гіталова пишуть книги, вірші, пісні. Лише працею прославили себе й інші наші земляки: доярка Л. А. Музика, механізатори В. П. Мельниченко і О. О. Колодійчук, буряковод П. Т. Громійчук, кукурудзовод Ф. Я. Косянчук і багато інших рядових трудівників Кіровоградщини, які стали маяками.

Працею, і тільки працею радянських людей, побудовано в нашій країні соціалізм. Працею, і тільки працею мільйонів, зводиться у нас світла споруда комунізму. Для побудови комуністичного суспільства, перш за все, потрібно створити міцну матеріально-технічну базу. Протягом двадцяти років нам належить збільшити обсяг промислової продукції не менш як у шість разів, і залишити далеко позаду теперішній загальний обсяг промислового виробництва США. Це значить, що за двадцятиріччя треба піднести продуктивність праці в промисловості в чотири-чотири з половиною раза.

Щоб забезпечити достаток сільськогосподарських продуктів багато доведеться попрацювати трудівникам колгоспних і радгоспних ланів. За двадцятиріччя загальний обсяг продукції сільського господарства збільшиться в три з половиною раза, а продуктивність праці за цей же період має зрости у п'ять-шість разів. Партія і уряд надають нині виключно великого значення розвитку сільського господарства, і остання постанова про підвищення заготівельних цін на масло, м'ясо та м'ясопродукти говорить про це. Тепер є всі передумови для швидкого росту продуктивності тваринництва.

Всі ці завдання — наша бойова програма. І здійснювати її будемо ми.

Комунізм означає більш високий етап в розвитку праці і її продуктивних сил. Комунізм і труд — невіддільні. Тому, особливе значення при комунізмі набуває спільність праці (праця стає всеохоплюючою, обов'язковою для всіх). В комуністичному суспільстві людина не може не працювати. Ні її свідомість, ні суспільна думка не дозволять цього. І глибоке розчарування чекає тих, хто уявляє прийдешнє суспільство таким, в якому можна буде вести обломовський спосіб життя. Радянські люди не терплять ледарів, дармоїдів, людей, які ухиляються від громадсько корисної праці, прагнуть жити за рахунок суспільства, нічого не даючи йому. В світлій, просторій і красивій будівлі комунізму не буде місця для таких людей.

З переходом до комунізму люди перестануть розглядати працю лише як засіб до існування, як необхідність. Труд перетвориться в справжню творчість, джерело радощів, стане першою життєвою необхідністю людини, насолодою життя. Це добре висловив письменник Ф. Гладков у повісті «Клятва», де свідомий, передовий робітник говорить: «Я люблю свой станок, люблю делать вещи прекрасно — так, чтобы они играли, жили в моих руках, как произведения искусства... Для меня нет более высокого наслаждения, как сознание, что эта, созданная мною, вещь — не просто металл, механически обработанный фрезами, а часть моей души, — моя любовь, мои искания, бессонные ночи».

Суцільна електрифікація, комплексна механізація і автоматизація всіх галузей промисловості і сільського господарства докорінно змінять характер самої праці. Технічний прогрес в усіх галузях зробить її високопродуктивною, більш легкою. Це теж робитимемо ми. Треба пам'ятати, що число раціоналізаторів і винахідників з кожним роком зростатиме.

Комуністична праця, як перша життєва необхідність, як насолода не з'явиться відразу в готовому вигляді. Її характерні риси зріють поступово, разом з розвитком матеріально-технічної бази комунізму. На сучасному рівні економічного ровитку суспільства риси комуністичної праці зримо проступають в роботі колективів і ударників комуністичної праці. Ширшає рух за комуністичний труд серед трудящих орденоносної Кіровоградщини. За звання колективів комуністичної праці нині в області борються 4 тисячі бригад, змін, цехів, підприємств, ферм, ланок. В їх лавах налічується більше 81 тисячі 200 робітників і колгоспників. За звання ударників комуністичної праці змагаються 16 тисяч 143 чоловіки. В авангарді цього патріотичного руху йде молодь, наш славний Ленінський комсомол.

Чудовими ділами славляться комсомольсько-молодіжні бригади комуністичної праці імені XXII з'їзду КПРС Володимира Полудня з заводу «Червона зірка», Лідії Ластовіної з Кіровоградської швейної фабрики, Бориса Нецвєтного з будуправління № 1.

На прикладі цих кращих синів і дочок нашого народу яскраво видно, що нове, комуністичне міцно входить в життя радянських людей. Збувається передбачення нашого великого В. І. Леніна: «Ми прийдемо до перемоги комуністичної праці!».

Б. ДРАТВЕР,

викладач кафедри марксизму-ленінізму Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна.

КРОКИ ХОЧ І ПЕРШІ, АЛЕ ВПЕВНЕНІ

Комсорги обмінюються ДУМКАМИ

МИНУЛО більше місяця з тих пір, як я почав працювати комсоргом обкому комсомолу при Ульяновському територіальному виробничому колгоспно-радгоспному управлінні. Перші дні особливо уважно перечитував виступи моїх колег на сторінках газет і журналів по обміну досвідом роботи. Правильно писали в «Молоді України» комсорги Миколаївської та Херсонської областей, що нам доводиться йти по незвіданих шляхах. Я вважаю, що саме в цьому й полягає особлива принадність нашої роботи.

Працюємо ми удвох з інструктором Леонідом Уліч. Почали з того, що склали план роботи, в якому передбачили обмін досвідом між бригадами, фермами, ланками, конкретне керівництво соціалістичним змаганням, поліпшення роботи відстаючих організацій. План погодили з парторгом В. П. Кармазіним. При управлінні створили молодіжну раду, а при редакції газети «Ленінець» — позаштатний відділ комсомольського життя, до складу якого ввійшло одинадцять чоловік.

Знайомство розпочали з великих комсомольських організацій управління. Поставили перед собою мету: вивчити кадри, організаційно зміцнити слабкі комітети, практично допомогти їм в роботі, навчити поширювати передовий досвід. Не можна не радіти, коли якесь хороше починання стає доступним і зрозумілим для всіх, запалює їх на нові звершення. А в нас же немало вожаків первичних організацій, які посправажньому ставляться до дорученої справи, відчувають пульс життя комсомолу, знають про запити юнаків і дівчат, які працюють у ланках, бригадах, на фермах. Безумовно, у цих секретарів повинен вчитися кожен.

Близько двохсот комсомольців у колгоспі «Україна» Ульяновського району. Організація вся при місці, не розпорошена по хуторах, як буває в деяких сільгоспартілях. А раз так, значить має вона стати взірцем для інших. В селі є хороший Будинок культури, немала спортивна база. Та виявилось, що енергія молоді не скеровується як слід, внутріспілкова робота — на низькому рівні. Спершу активно втрутились в життя чотирьох бригадних організацій, допомогли секретареві комітету Галині Галаган провести там збори. А потім на черзі стали збори всієї первинної організації колгоспу. Справи пішли на лад.

Таке ж приблизно становище склалося у свій час і в організаціях артілей «10-річчя Жовтня» та імені Комінтерну. Комсомольців багато на обліку, а от справи — не блискучі. Безумовно, в усіх трьох випадках, перш за все, винні секретарі комітетів комсомолу. Та й райкомам треба було своєчасно вжити рішучих заходів. Але зараз не час розбиратись, хто винний. Наше завдання — разом з працівниками райкомів комсомолу зробити так, щоб в організаціях життя вирувало джерелом, щоб кожний комсомолець відчув свою відповідальність за стан справ.

Безумовно, ми не зупиняємо увагу тільки на великих організаціях. Нещодавно Л. Уліч побував у відрядженні в колгоспі «Пам'ять Леніна» Голованівського району, допоміг секретареві Володимиру Вдовиченку скласти план роботи на місяць, удвох створили «комсомольський прожектор». А я в цей час разом з інструктором Голованівського райкому комсомолу Миколою Рудиком виїхав у колгосп імені Енгельса. Тут ми розібралися в багатьох питаннях, провели на фермі змістовні бесіди з молоддю.

Кожен день наближає нас до того часу, коли ми по-комсомольському візьмемося за заготівлю кормів для громадського тваринництва. Справу цю потрібно буде провести якнайкраще, тому що кормова база вирішуватиме долю взятих соціалістичних зобов'язань.

З райкомами комсомолу ми працюємо в тісному контакті. Та інакше й не можна. Правда, іноді в розмові з працівниками відчуваєш, що вони намагаються приховати недоліки в роботі районної комсомольської організації. Хибні наміри!

Нещодавно вийшла перша комсомольська сторінка нашої газети «Ленінець». В ній надруковані соціалістичні зобов'язання Ульяновського управління. Тепер слід в кожній первинній комсомольській організації провести велику роз'яснювальну роботу, щоб посправажньому повести боротьбу за виконання зобов'язань. А надалі, очевидно, треба буде організувати змагання між первинними організаціями територіальних управлінь області. Це на користь загальній справі.

А. ГОЛОВЕРДА,

комсорг обкому комсомолу при Ульяновському територіальному виробничому колгоспно - радгоспному управлінні.

ПАНОРАМА „БОРОДІНСЬКА БИТВА"

В МОСКВІ проспект, що носить ім'я великого російського полководця Михайла Іларіоновича Кутузова. Майже в самому кінці цієї прекрасної столичної магістралі, там, де стоїть знаменита «Кутузовська хата» виросла величезна споруда сучасної архітектури, яка привертає увагу своїми незвичайними формами. Її центральна частина являє собою гігантський циліндр, підтримуваний двадцятьма потужними залізобетонними колонами на шестиметровій висоті від землі. До неї з двох боків примикають невисокі корпуси.

Це — новий будинок панорами «Бородінська битва».

В основній частині цієї споруди, що досягає висоти 30 метрів, обладнується великий круглий зал діаметром в 40 метрів. Тут і розміститься панорама Бородінської битви — унікальний твір видатного російського художника-баталіста, академіка живопису Ф. О. Рубо.

Будинок панорами «Бородінська битва» — ударна комсомольська будова Москви.

Ця прекрасна споруда столиці буде пам'ятником великих перемог російського народу над іноземними загарбниками. Її двері відкриються для відвідувачів 7 вересня — в день 150-річчя Бородінської битви, яка поклала початок розгромові наполеонівських військ.

ПОХОРОН Антона Івановича ГАЙОВОГО

4 липня трудящі столиці України прощалися з вірним сином Комуністичної партії, визначним партійним і державним діячем Української РСР, членом ЦК КПРС, членом Президії ЦК КП України, депутатом Верховних Рад СРСР і УРСР, секретарем ЦК КП України Антоном Івановичем Гайовим.

До будинку клубу Управління справами Ради Міністрів УРСР, де на високому постаменті встановлено труну з тілом покійного, з ранку безперервним потоком ішли трудящі міста-героя, щоб віддати останню шану людині, все життя якої було прикладом вірного служіння партії і народові. Серед тих, що прийшли попрощатися з А. І. Гайовим, представники трудящих Луганської, Донецької, Запорізької, Дніпропетровської областей, де багато років працював покійний.

Траурними стягами, живими квітами прикрашено зал. В центрі його, обрамлений чорним крепом, портрет Антона Івановича. На червоних бархатних подушечках — чотири ордени Леніна, ордени Трудового Червоного Прапора і Червоної Зірки, медалі, якими Радянський уряд нагородив товариша А. І. Гайового за видатні заслуги перед Батьківщиною.

Звучать скорботні мелодії. Кожні п'ять хвилин біля труни змінюється почесна варта.

Все більше і більше в залі вінків, принесених сюди на знак глибокої пошани до пам'яті Антона Івановича Гайового. Біля труни — вінки від Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, від Центрального Комітету КП України, від Президії Верховної Ради УРСР, від Ради Міністрів УРСР, партійних і радянських організацій Київської, Луганської, Запорізької, Донецької, Дніпропетровської областей, підприємств, установ, учбових закладів столиці України.

До почесної варти стають керівники Комуністичної партії і уряду України О. І. Іващенко, І. П. Казанець, Н. Т. Кальченко, Д. С. Коротченко, М. В. Підгорний, І. С. Сенін, П. Ю. Шелест, В. В. Щербицький, М. Д. Бубновський, А. Д. Скаба, В. К. Клименко, П. К. Кошовий.

О 16 годині доступ до тіла покійного припиняється. Біля труни залишаються рідні, близькі, друзі Антона Івановича, члени і кандидати в члени Президії ЦК КП України, члени урядової комісії по організації похорону.

Під звуки траурної мелодії керівники Комуністичної партії і уряду України виносять труну з тілом товариша А. І. Гайового з залу і встановлюють її на катафалк.

Траурний кортеж повільно рухається до кладовища. Десятки тисяч киян вийшли на вулиці провести в останню путь Антона Івановича Гайового.

На Байковому кладовищі біля свіжовикопаної могили відбувся траурний мітинг. З промовами виступили голова Урядової комісії по організації похорону, секретар ЦК КП України І. П. Казанець, від імені ЦК КП України, Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР — Голова Ради Міністрів УРСР В. В. Щербицький, від трудящих міста Горлівки — прохідник шахти 19—20 О. С. Кобильников, від трудящих міста Києва — перший секретар міськкому партії В. І. Дрозденко.

Траурний мітинг закінчено. З Антоном Івановичем Гайовим прощаються члени його сім'ї, керівники Комуністичної партії і уряду України.

Під звуки траурної мелодії труну з тілом покійного опускають в могилу. Скорботні мелодії змінюються урочистими звуками Державних Гімнів СРСР і УРСР. Гримлять залпи салюту. На могилі виростає гора з численних вінків і живих квітів.

(РАТАУ).

Після виступу молодого комунара

В номері газети від 13 червня ц. р. була вміщена кореспонденція **«Коли година дня коштує»** про незадовільну організацію праці на проривці буряків в артілі імені Карла Маркса Рівнянського району. Як повідомив редакції голова райвиконкому т. Акиничев, кореспонденція обговорювалась на засіданні виконкому районної Ради депутатів трудящих. В прийнятому рішенні намічені конкретні заходи по усуненню недоліків.

Піщанобрідські ламайстри

Хороше звання «Майстер — золоті руки». Хороше і почесне. Про таких людей щирі слова мовляють, привітно вітаються з ними при зустрічі...

Одним словом — майстер!

А як же іменувати тих, хто напрочуд спритно ламає збудоване? Таких в народі прозвали ламайстрами.

Так от про піщанобрідських ламайстрів і хочеться повідати.

Років десять тому у Піщаному Броді вирішили свято пісні і танцю провести.

Місцевий клуб маленький, тіснуватий. Заметушилися тоді колишні керівники району. Кінець кінцем вихід було знайдено. Минуло кілька тижнів, і в сільському парку виріс чудовий літній кінотеатр на 300 місць. Десять кубометрів лісу пішло на стіни та естраду. А ще листове залізо, призначене для зерновловлювачів до комбайнів, перетворилося в залізо кровельне. Не один голова колгоспу жалкував тоді за ним. І почали витанцьовувати та виспівувати в Піщаному Броді...

Та як з'єднали наш район з сусіднім, літній кінотеатр перейшов у відання сільської Ради. Хутко зникли після того і стіни, і стільці, і покрівля... В сільській Раді спохватилися, та миттю до завідуючого Новоукраїнським райвідділом культури. А т. Чудак зразу ж зорієнтувався:

— Він у нас на балансі не стоїть. Він нічий.

— Нічий?! — сплеснув руками голова сільради т. Квітка, і аж підскочив від радості.

Незабаром у нього виникло воістину «мудре» рішення: літній кінотеатр зламати. І пішло, і пішло... Дивились люди на ламайстрів, на їх організатора П. Квітку та тільки руками розводили від подиву.

Тепер немає літнього кінотеатру в Піщаному Броді, в парку не чути пісень, ніхто не витанцьовує на естраді. А тт. Чудаку і Квітці хоч би що: «кінотеатр адже нічий, на балансі не стоїть». Тож і відповідати за нього нікому.

А. ГОСТРИЙ.

Оце так утнули!

Дорогий Федько! Багато тобі вже довелося поїздити на твоєму віку. Бачив ти і смішне, і чудне, і чудернацьке. А от трагедії з комедією, певно, не доводилося бачити. А був би ти 28 червня десь поблизу Нової Праги, обов'язково запросив би тебе в клуб колгоспу «Радянська Україна». Тут би й подивився, як з комедією трагедію вчинили.

Сподіваюся, ти б не відмовився від запрошення подивитись разом з трудівниками ланів колгоспних комедію «Дівчата». Того вечора 250 чоловік до клубу зібралося. Квитки купили, натанцювались вволю. Вже б і кіно час пускати. Нетерплячі раз по раз на кінобудку зиркають.

Але... О, батечку рідний! Кіномеханік Володя Харьков у відчаї великому за голову схопився. Якісь жартівники із Знам'янського відділення кінопрокату надіслали в Нову Прагу половину фільму «Дівчата», а другу половину «Хрестоносців».

Глядачі не захотіли дивитися такого кіновінегрету. Не розуміють вони цього жанру. Що в Знам'янці на різні комедійні витівки здатні, ми давно знаємо. Часто планують один фільм, а замість нього надсилають інший. А оце утнули, так утнули!

Запитай, Федько, у витівників із Знам'янського відділення кінопрокату, чи довго вони отакі кіносюрпризи підноситимуть?

Г. ФІЛАТОВ,
Новопразький район.

ТЕЛЕГРАМА

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»
ФЕДЬКУ КРОПИВІ

Просимо рекомендувати до нас на роботу в село кіномеханіка тчк Обіцянкам завідуючого райвідділом культури не віримо тчк Бажано, щоб мав професію слюсаря відкрити замок на клубних дверях тчк Чекаємо допомоги від тебе тчк Про приїзд телеграфуй тчк Зустрінемо всім селом тчк

Комсомольці і молодь станції Шарівки Новопразького району.

З МОЄЇ ПОШТИ

ПЕРЕГЛЯДАВ оце я свою пошту і натрапив на один лист. Зацікавив він мене. Вирішив всім прочитати. Ось він:

«Дорогий Федько Кропива! Дощі пройшли, сонце вже припікає, а у нас в хаті все ще йде дощ. Так, так, ти вірно зрозумів. Йде дощ. Справа в тому, що покрівля — як решето. Води — скільки душі завгодно! Але це ще нічого. Веранда не з'єднана з будинком спільним дахом і там теж протікає. Підлога прогниває, електропроводка від води став мокрою, світла не можемо ввімкнути три дні.

Писали ми скарги і заяви на ремонт будинку керівникам ЖКК тресту «Димитроввуглебуду», кербуду В. В. Тихомирову (йому особисто п'ять заяв написали). Але поки що одні обіцянки.

І. СНІГІРЬОВ,
бетонник будуправління № 3 тресту «Димитроввуглебуду».

МИ РАДІ ЗУСТРІЧІ З ВАМИ, КІРОВОГРАДЦІ!

НАШІ ГОСТІ

7 липня знову спалахнуть вогні рампи в театрі імені М. Л. Кропивницького. Спектаклем «Мария Тюдор» відкриває свої гастролі в Кіровограді Криворізький російський театр імені Т. Г. Шевченка — театр гірників і металургів промислового Кривбасу.

Наш театр існує вже 27 років. За цей час трудящим Кривого Рогу, Дніпродзержинська, Дніпропетровська, Миколаєва і інших міст показано більше як 250 спектаклів. Серед них — «Разлом», «Любов Яровая», «Огненный мост», «Беспокойная старость», «Кремлевские куранты», «Битва в пути», «Иркутская история», «Зыковы», «Последние» і багато інших.

В нашому колективі працює велика група ветеранів театру, які пройшли шлях з дня його заснування. Це — заслужені артисти УРСР Д. Б. Данилов, В. М. Забалуєв, Н. П. Левіна, актор С. А. Валянський. Захоплено зустрічають глядачі Заслужену артистку РРФСР І. Н. Бернадську, артистів П. С. Захарова, О. П. Семенова, В. Г. Браславського, М. Г. Маурер, Н. Д. Карсалова та інших. Побачать кіровоградці і добре знайомих їм по колишньому Кіровоградському російському театрі імені С. М. Кірова артистів О. К. Калиннікова, Л. К. Смирнову, В. І. Смирнова, Л. М. Калиннікову та інших.

Театр привіз на гастролі сім спектаклів. П'єса «Мария Тюдор» В. Гюго розповідає про деспотизм і інтриги англійської королеви Марії Тюдор, прозваної кривавою. Комедія «Свидание у черемухи» А. Ларєва — про працю, побут і кохання нашої сільської молоді. Драма І. Рачади «Люди в шинелях» переносить нас в середовище радянських офіцерів, показує життя цих мужніх людей, розповідає про їх радощі й турботи. Мелодрама О. Арбузова «Потерянный сын» піднімає питання про місце людини у житті, про її користь в суспільстві. Водевіль А. Козіна «Если в сердце весна» дає можливість глядачам посміятись, весело провести вечір. Покажемо ми також п'єси І. Стадника «Опасная встреча», Х. Вуолійокі «Юстина» та інші.

В колективі нашого театру працює велика група молоді, яка твердо і послідовно заявляє про свої творчі удачі. Секретар комсомольської організації режисер Володимир Судьїн лише в минулому році закінчив Київський театральний інститут. Він уже завоював любов глядачів, які з задоволенням йдуть на яскраво і цікаво поставлені ним спектаклі «Глеб Космачов» І. Шатрова, «Снежная королева» Є. Шварца, «Если в сердце весна» А. Козіна.

Всього півроку тому електрик Південного гірничо-збагачувального комбінату Микола Міхеєв був учасником колективу художньої самодіяльності. А сьогодні він має в своєму активі дві цікаві роботи: Гліб Космачов в однойменній п'єсі і Андрій у спектаклі «Люди в шинелях». Талановита молода актриса Діна Дойбан створила захоплюючі образи в спектаклі «Мария Тюдор», «Опасная встреча», «Люди в шинелях» та інших. Олега Фандера глядачі побачать в ролях Олаві («Юстина»), Петі Веселова («Если в сердце весна»), Михайла Аліллуйї («Свидание у черемухи»). Великі успіхи мають здібні молоді актори Борис Чорнокульський, Лідія Комарова.

При театрі працює театральна студія, в якій навчається багато талановитої молоді.

Наш колектив вдруге приїздить в Кіровоград. Ми вже добре знаємо вимогливих і гостинних глядачів. Хочеться, щоб наші зустрічі з кіровоградцями були частішими. Адже ми близькі сусіди. Нас розділяють всього сто кілометрів шляху. Бажано, щоб серед сезону театрального ми приїздили на декілька днів в Кіровоград і показували свої кращі спектаклі, а артисти Кіровоградського театру імені М. Л. Кропивницького гостювали у нас. Глядачі Кривого Рогу завжди радісно зустрінуть майстрів українського театрального мистецтва.

Перебуваючи на гастролях, ми зустрінемось з трудящими міста й області, виступимо з творчими звітами. Це — попереду. А зараз з хвилюванням чекаємо початку наших гастролей. Хочеться сподіватись, що вони стануть початком великої творчої дружби між нашими містами.

В. КОЛТЕНЮК,
артист Криворізького театру імені Т. Г. Шевченка.

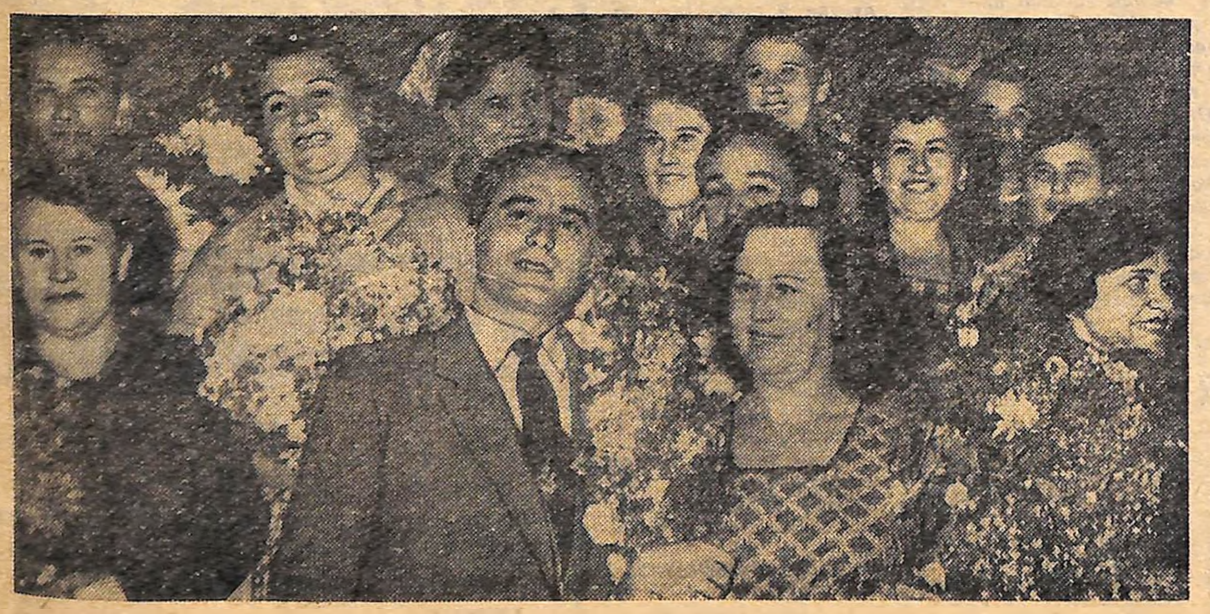

На знімку: група артистів Криворізького театру на привокзальній площі станції Кірово-Українське.

Фото К. ВАСИЛЬКА.

ПОБАЧЕННЯ
Фотоетюд В. Ковпака

ФОТОАЛЬБОМ „ЮНІСТЬ УКРАЇНИ“

Щодня в кожному куточку республіки комсомольці, юнаки і дівчата звершують грандіозні подвиги на трудовому фронті, разом з усім народом нашої Батьківщини з великим натхненням будують найпрекрасніше суспільство на землі.

Розповісти про все це виразними знімками, коротким і ясним текстом — ось основне завдання фотоальбому «Юність України». Матеріали його повинні показати величний труд юнаків і дівчат республіки.

Альбом буде яскравою ілюстрацією найвищого принципу нашої країни: «Все в ім'я людини, все для блага людини».

Альбом відображатиме також міцніючі зв'язки молоді Радянської України з демократичною молоддю всієї землі, боротьбу юнаків і дівчат республіки за мир і дружбу народів.

Знімки мають бути як чорно-білі, так і кольорові.

Основні вимоги до фотографів — учасників альбому: всі фотографії повинні бути виконані на високому художньому рівні, у русі, бажано — з жанровим «поворотом» теми; штучне позування не допускається;

знімати для альбомів «Юність України» треба насамперед передовиків виробництва, найкращих робітників і колгоспників, студентів і школярів, спортсменів; фотографії повинні супроводжуватися розширеними текстовками;

всі відібрані для фотоальбому знімки оплачуються гонораром. В альбомі поряд з фотографами-професіоналами та кореспондентами можуть взяти участь і любителі.

Альбом «Юність України» матиме такі розділи:

ВСТУП

Примірні теми: юнаки і дівчата на площі біля Верховної Ради УРСР, над Дніпром, танок «Дружба народів». Ленін з нами. М. С. Хрущов серед молоді, дівчата на світанку в полі, жанрові знімки, серія фотографій на тему: «Все для людини» — право на працю, освіту, відпочинок тощо.

ТРУД

«Депутат народу», на комсомольській будові, молодь республіки на цілині, вручення нагород передовикам праці, в цехах підприємств, новачок у цеху, школярі і студенти на виробництві, серія фото героїв нашого часу, перша получка, в гостях у пенсіонерів тощо.

ОСВІТА

В аудиторіях вузів, лабораторії — до послуг молоді, перший день у школі, в читальному залі, молодь вчиться у досвідчених спеціалістів, Героїв Соціалістичної Праці, заочники, у студентському гуртожитку, учні в цеху, іноземні студенти в українських вузах, студенти допомагають тощо.

ВІДПОЧИНОК

Закохані, біля книжкового базару, обідня перерва, біля під'їзду театру, на репетиції, самодіяльний театр, народні свята, у художній студії, спортсмени, щасливе дитинство, ідуть туристи, у будинку відпочинку, молодожони, на танцях тощо.

МОЛОДЬ УКРАЇНИ ПРОТИ ВІЙНИ

Ветеран війни з молоддю, почесний караул біля братської могили загиблих героїв, надійно охороняється спокійний сон дитини, простір і краса нашої землі.

МІЖНАРОДНИЙ МОЛОДІЖНИЙ РУХ І МОЛОДЬ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

Участь молоді у міжнародному русі, молодіжні міжнародні табори, мітинги на захист миру, молоді кубинці на Україні, вантажі за кордон, ідуть вулицями іноземні туристи тощо.

Природно, цей побіжний перелік не вичерпує усіх тем, які повинні ввійти до альбому «Юність України». Навколо стільки прекрасного, цікавого, змістовного, що, безумовно, можна й потрібно розказати у фотографіях. Ми звертаємося з проханням до фотокореспондентів, фотолюбителів, журналістів взяти участь у складанні альбому.

Знімки надсилати на адресу: м. Київ, 18, вул. Десятинна, 2, ЦК ЛКСМУ, сектор преси.

ПРОЧИТАЙТЕ, ЦЕ ЦІКАВО

ЧУДО ПАЯЛЬНИК

У СВІТІ існує кілька тисяч типів паяльників, але всі вони з доро ої червоної міді. А ось основа нового паяльника, який винайшли наукові співробітники Калінінградського вузу складається з скляної трубки розміром в олівець. Вмонтовані в неї спіраль і жало важать лише кілька грамів. Такий інструмент споживає електроенергії в шість раз менше, ніж звичайні паяльники, а продуктивність не поступається перед ними.

АВТОМАТИЧНИЙ ПОЖЕЖНИК

НА ВИСТАВЦІ досягнень народного господарства СРСР експонується автоматичний пожежник — невеликий електричний прилад. Він не «терпить» високої температури. В разі пожежі, коли приладові стає «жарко», він повідомляє про це по проводах на автоматичну станцію, а вона б'є тривогу про пожежу.

Установка широко застосовуватиметься на вогнебезпечних підприємствах.

Міжнародне життя

НАПЕРЕДОДНІ ВСЕСВІТНЬОГО ФОРУМУ НАРОДІВ

ЛІЧЕНІ дни відділяють нас від великої події в історії боротьби народів за мир. 9 липня в Кремлівському Палаці з'їздів почне роботу Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир.

Підготовка до нього йшла багато місяців. Рішення про скликання конгресу було прийнято на сесії Всесвітньої Ради Миру в грудні минулого року. Ідея скликання конгресу викликала широкий відгук серед мільйонів людей усіх країн. На підтримку конгресу виступили визначні громадські, політичні і державні діячі.

Прихильники миру провели тисячі мітингів і зборів, сотні масових демонстрацій і походів. Більш як у 30 країнах, в тому числі у Франції і Японії, Бразілії і Бірмі, на Кубі і Цейлоні, в Англії і Італії, Індії і Чехословаччині, відбулися національні конгреси, конференції за мир і загальне роззброєння. Роботу по підготовці конгресу очолив міжнародний підготовчий комітет під головуванням відомого англійського вчено:о професора Джона Бернала. До складу комітету ввійшли близько 200 видатних діячів усіх континентів. У конгресі візьмуть участь представники 117 країн і ряду міжнародних організацій. Делегації багатьох країн будуть дуже представницькими. До складу делегації США входять понад 150 чоловік. Делегації Індії, Бразілії, Франції, Англії налічують більш як 100 чоловік. Великі делегації прибудуть з Японії, Індонезії, Китаю, НДР, Італії, Аргентіни, Західної Німеччини. Самий лише африканський континент буде представлений 27 країнами. Близько 2.300 делегатів, гостей і спостерігачів, в тому числі представники студентських і молодіжних організацій, з'їдуться в Москву на конгрес.

Прихильники миру з глибоким задоволенням зустріли звістку про готовність глави Радянського уряду М. С. Хрущова виступити на Всесвітньому конгресі з промовою по проблемі загального і повного роззброєння.

АЛЖІРСЬКИЙ НАРОД ТОРЖЕСТВУЄ

ПЕРШОГО липня 1962 року стало офіціальним днем народження нової алжірської держави. В цей день в усіх 15 департаментах країни відбувся референдум у питанні про самовизначення Алжіру. Приблизно 6 млн. виборцям було запропоновано відповісти на запитання: згодні чони на незалежність Алжіру в співробітництві з Францією чи ні? Референдум проводився відповідно до Евіанських угод про припинення вогню в Алжірі, про самовизначення Алжіру як незалежної держави.

Велику підготовчу роботу провели Фронт національного визволення і Алжірська комуністична партія. Виступаючи напередодні референдуму по радіо і телебаченню Алжіру, представник Компартії Ахмед Аккаш закликав алжірських виборців відповісти «так» для того, щоб «забезпечити в майбутньому свободу, мир, братерство, справжню незалежність, сумісну з вільним і взаємовигідним співробітництвом між Алжіром і Францією».

Першого липня волелюбний алжірський народ віддав свої голоси за завойовану ціною величезних жертв і страждань незалежність своєї батьківщини. Скрізь референдум пройшов в обстановці повного спокою. За останніми попередніми даними, в голосуванні взяли участь 84 проценти всіх зареєстрованих виборців, 99,6 процента з них відповіли «так».

Таким чином Алжір офіціально здобув незалежність у зовнішніх відносинах і внутрішніх справах. Величезна країна з територією, що в чотири рази перевершує площу Франції, вступила в новий етап свого життя.

ФРАНЦУЗЬКІ ПАТРІОТИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРИЇЗДУ АДЕНАУЕРА В ПАРИЖ

ПРИБУТТЯ західнонімецького канцлера Аденауера в Париж з тижневим офіціальним візитом викликало гнівні протести демократичної громадськості Франції. Французькі патріоти розцінюють цей візит лідера західнонімецьких реваншистів як образу пам'яті борців, що загинули в боротьбі проти фашизму. Ми не бажаємо, щоб наша земля була осквернена присутністю Аденауера, візит якого — образа пам'яті жертв фашизму, підкреслюється в заяві Комуністичної спілки молоді Франції.

Буржуазна преса намагається зобразити цей візит як демонстрацію «німецько-французької дружби», що повинна підвести рису під «політикою остаточного примирення» між обома країнами. Викриваючи брехливі розглагольствування про «франко-німецьке примирення», газета «Юманіте» підкреслює, що це примирення являє собою не що інше, як брехню, якою прикривають підготовку війни. Французька Компартія протиставить цій брехні програму, яка передбачає створення умов для справжнього примирення і безпеки: укладення мирного договору з двома німецькими державами, демілітаризацію Західного Берліна і перетворення його у вільне місто, заборону озброєння бундесверу будь якими видами ядерної зброї, ліквідацію німецьких воєнних баз у Франції, визнання Німецької Демократичної Республіки і підтримку миролюбних сил Західної Німеччини.

Поїздка Аденауера у Францію збігається з періодом глибоких незгод серед союзників агресивного Північноатлантичного воєнного блоку. Каменем спотикання є різний підхід до політики так званого «європейського об'єднання», зокрема, до наміру Англії вступити в «спільний ринок».

У нинішньому візиті лідера західнонімецьких реваншистів французькі патріоти бачать ще один крок по шляху зміцнення агресивної осі Париж — Бонн.

АНТИФАШИСТСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ МОЛОДІ В НЬЮ-ЙОРКУ

ЦИМИ днями в Нью-Йорку відбулася молодіжна демонстрація протесту проти зростаючої загрози фашизму в США. Вона пройшла під лозунгами: «Спроба заборонити компартію — загроза демократії», «маккартізм не дасть молоді ні миру, ні рівності, ні роботи», «фашизм — це війна». Понад 200 юнаків і дівчат відгукнулися на заклик молодіжних організацій міста взяти участь у пікетуванні фашистського зборища, влаштованого організацією «антикомуністичний хрестовий похід» у Медісон-сквер Гарден. Організатором фашистського зборища був австралійський священик Шварц, який став за останній час кумиром реакції США. Молодь, що зібралася біля входу в зал, зустріла фашиста улюлюканням. Юнаки і дівчата голосно скандували: «Забирайся додому, фашист!».

ОГЛЯД ПОВІДОМЛЕНЬ ТАРС

Наші розмови з дітьми

ПІД ЧАС обіду Катя відсунула тарілку, скориставшись тим, що батько бесідував з матір'ю, і голосно заспівала.

— За столом їдять, а не розспівують, — зробив зауваження татко.

— Краще не співай, а з'їж цукерку, — зауважила мама.

— Їжте самі!

— Що це значить — їжте самі? Не можна так грубо розмовляти. Треба в таких випадках говорити — дякую, мені не хочеться.

Увечері мама з Катею пішли по магазинах.

— Мамочко, мамочко! Подивись, — сказала Катя, не відриваючи погляду від нарядних платтів, викройок на вітрині, — як грубо написано «Шийте самі». Треба було написати: «Спасибі, нам не хочеться».

Донат МЕЧИК.

Життя Наташі врятовано

ДОЩ закінчився раптово, як і розпочався. Знову по-літньому припікало сонце. Вода в Інгулі була тепла, приємна. На березі річки гралися діти. Одні щось будували з піску, інші — купалися. Раптом Наташа Панасенко голосно скрикнула. Швидка течія підхопила дівчинку і понесла до мосту. Перелякані діти почали кричати, кликати на допомогу.

Тарас Максименко, який в цей час стояв біля своєї хати, стрімголов кинувся до річки.

А течія все несла дівчинку до мосту. Це Тарас помітив відразу. З розбігу він кинувся у воду, і через кілька хвилин виніс знепритомлену Наташу на берег.

Тепер Наташа знову посміхається. Вона назавжди запам'ятає ім'я свого сміливого рятівника.

Ю. СКЛЯРЕНКО.
с. Седнівка
Устинівського району.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

КІНОТЕАТР «МИР». Для дітей «Весела історія». Початок о 10 годині ранку, 12 та 2 годині дня. «Каратон Браун — дипломат». Початок о 4 год. дня, 6, 8 та 10 годині вечора.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей «Таємниця двох океанів». Початок о 9 год. 30 хв. ранку (перша серія) та об 11 год. 15 хв. дня (друга серія). «Там, де ріки осяяні сонцем». Початок о 1, 2 год. 40 хв та 4 год. 20 хв. дня, 6, 7 год. 40 хв. та 9 год. 20 хв. вечора. На літньому майданчику — «Щасливчик Антоніо». Початок о 9 год. 15 хв. вечора.

«КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». «Звільнення на берег». Початок о 12 год., 2 год. 30 хв. та 5 год. дня, 7 год. 30 хв. та 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. 30 хв. вечора.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 2
(будівельне училище)

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

Училище ГОТУЄ:
штукатурів, мулярів, теслярів, малярів, столярів.

СТРОК НАВЧАННЯ — ДВА РОКИ.

Учні забезпечуються безплатним обмундируванням та харчуванням.

Приймаються юнаки та дівчата 1946—1947 років народження.

ГУРТОЖИТКОМ УЧНІ НЕ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬСЯ.

Вступаючі до училища повинні подати такі документи:

заяву, автобіографію, паспорт, свідоцтво про народження, 4 фотокартки, свідоцтво про закінчення 8 класів та характеристику з школи.

ДОКУМЕНТИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 1 СЕРПНЯ 1962 РОКУ.

ПОЧАТОК НАВЧАННЯ — 1 ВЕРЕСНЯ 1962 РОКУ.
Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 3.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ, г. Кировоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

БК 03155. Зам. № 4195.